

CUỘC ĐỜI CỦA THÁI TỬ BẢO LONG

(Cuộc đời bi thương của Hoàng thái tử triều Nguyễn)

Hoàng thái tử Bảo Long từng bị giám sát chặt chẽ khi đi học, tham gia quân đội trong tuyệt vọng và qua đời lặng lẽ tại Pháp.

Dù vua Bảo Đại đã tuyên bố thoái vị từ năm 1945, nhưng cho đến giữa thập niên 1950, mong muốn và tính toán cho việc đưa Bảo Long lên ngôi chấp chính vẫn còn âm ỉ.

Trên đất Pháp, Bảo Long được chăm chút chuyện học hành, chăm sóc bảo vệ theo tiêu chuẩn của một ông hoàng. Thế nhưng, khác với Bảo Đại, Bảo Long đã tự quăng quật trong khó khăn, luôn cố gắng thoát khỏi bóng dáng chiếc áo bào Vương gia.

Năm 1948, sau khi sang Pháp, bà Nam Phương quyết định cho Bảo Long vào học trường Roches. Đây là một trường đứng đắn, kỷ luật rất nghiêm khắc, được nhà thờ Công giáo bảo trợ. Bà rất hiếu tính nết bướng bỉnh khó bảo của con trai, hy vọng học trường này con bà sẽ trở nên thuần thực hơn.

Được ưu đãi từ nước tắm, khẩu phần ăn đến cả tên gọi

Bảo Long cố gắng khép mình vào kỷ luật học đường, song tước vị hoàng tử kế nghiệp cũng cho cậu được hưởng một số đặc quyền: Mỗi buổi sáng cậu ta được tắm nước nóng trong khi các bạn cùng lớp phải tắm nước lạnh. Khẩu phần bữa tối cũng được ưu tiên: Được chia nhiều thức ăn hơn, nhiều chocolate hơn. Cậu ta còn đem chia bớt cho các bạn.

Bảo Long thông minh, sáng dạ, nhanh chóng hoà nhập với tập thể, giỏi văn chương, ngôn ngữ, cả từ ngữ như tiếng Hy Lạp cổ. Ngược lại về toán và

các khoa học tự nhiên thì kết quả bình thường, tuy nhiên, cũng nhiều lần đứng hàng đầu trong bảng tổng xếp hạng.

Bảo Long khi là học viên sĩ quan .

Thời gian đầu, các thầy cô giáo và bạn học lúng túng không biết xưng hô thế nào cho phải với tước vị cao quý của Bảo Long. Cuối cùng ông hiệu trưởng chọn tên... Philippe để đặt cho cậu. Philippe có nguồn gốc Hy Lạp “hypos”, có nghĩa là ngựa. Bảo Long vốn mê cưỡi ngựa. Được hỏi ý kiến, Bảo Long về hỏi lại mẹ, cuối cùng cả hai đều đồng ý.

Bảo Long chỉ có ba người bạn thật sự gọi là thân thiết. Anh thích thể thao, biết chơi nhiều môn. Đây cũng là đặc thù của nhà trường. Phần lớn các buổi chiều đều dành cho hoạt động thể thao. Sinh hoạt lớp có trưởng lớp điều khiển, được gọi là “đội trưởng”. Bảo Long được lòng bạn bè nên từ lớp đệ nhị bậc trung học anh được chỉ định làm trưởng lớp.

Chưa biết lái xe vẫn được cấp bằng lái, gây 12 vụ tai nạn

Mười bảy tuổi, Bảo Long đỗ tú tài triết học, nhưng vẫn luôn luôn có cảnh binh đi kèm. Sau này Bảo Long kể lại: “Tôi phải sống ngăn cách với thế giới xung quanh, có cảnh binh bảo vệ, mặc dù ở Cannes là cả một thế giới ăn chơi, có ô tô sang trọng, có máy bay riêng, có gia nhân đầy tớ. Tóm lại tôi không hiểu sao người ta lại bắt tôi sống trong ký túc xá trường trung học Roches, kỷ luật khắc khe, thiếu thốn mọi thứ. Sau này tôi mới hiểu, chính mẹ tôi muốn tránh cho tôi khỏi bị nuông chiều quá, tránh cuộc sống phóng dăng như cha tôi, một lối sống đã gây cho bà nhiều đau khổ”.

Dù sao, anh cũng được bố tặng một chiếc ô tô làm quà sinh nhật, tuy còn thiếu nửa năm nữa mới đến tuổi cầm tay lái. Trên chiếc thuyền y-át cha anh mới mua, neo ở Monte-Carlo, ở đó một thanh tra cảnh sát đã chuẩn bị sẵn chờ anh đến là trao anh giấy phép đặc cách, dành cho con trai Hoàng đế An Nam do nước cộng hoà Pháp bảo trợ.

Y-át là một chiếc xe đẹp và dài, nổi tiếng thanh lịch, động cơ mang nhãn hiệu Jaguar XK 120. Đó là ước mơ của Bảo Long. Vừa ra khỏi cảng, xe đã đâm vào sườn một chiếc xe đi ngược chiều. Anh đã biết lái đâu, chưa qua một lớp học lái, chỉ trông vào thực hành. Trong hai năm anh gây ra mười hai vụ tai nạn.

May là không nghiêm trọng cho cả hai bên. Mỗi lần cầm tay lái chiếc xe tốc độ cao, anh phải cố kiềm chế để xe đi với vận tốc trung bình. Đám cảnh sát hò hét hét hơi để chạy theo, nhiều khi phải mượn chiếc xe 203 của cha anh mới đuổi kịp. Sau vụ âm mưu bắt cóc, cảnh sát vẫn giám sát chặt chẽ hành trạng của Bảo Long.

Thường chỉ có một nhân viên được phân công luôn luôn kèm sát thái tử để bảo vệ. Đó là thanh tra Tổng nha tình báo Chabrier. Ông ngủ luôn ở phòng liền kề, thông với phòng ngủ của Bảo Long, có thể nhanh chóng can thiệp khi có chuyện. Hàng ngày, ông theo Bảo Long đến trường, chiếm một chỗ ngồi cuối lớp nhưng không phải để nghe giảng bài mà chỉ chăm chăm theo dõi nhất cử nhất động của thái tử.

Ban đầu, các bạn học ngạc nhiên thấy hôm nào cũng có một người lớn tuổi có mặt trong lớp nhưng cũng quen dần. Mỗi khi Bảo Long ra ngoài, dù trên máy bay hay xe lửa, Chabrier luôn luôn đi bên cạnh. Những hôm Bảo Long lái xe đi chơi xa, người ta thấy ông ghi chặt tay lái chiếc xe 203 bám theo xe của Bảo Long. Nhưng khi anh về nghỉ với gia đình ở Paris, Cannes hay Valberg, thì lập tức đã có cảnh sát địa phương thay thế.

Bỏ chính trị, lập thân từ quân đội

Đỗ tú tài xong, Bảo Long ghi tên học dự thính cả hai trường một lúc: trường Hành chính và trường Luật. Thế rồi, đột nhiên Bảo Long muốn từ bỏ cuộc sống được chiều chuộng quá mức, có nhiều xe ô tô sang trọng, kể cả các thanh tra Tổng nha tình báo chăm chú bảo vệ mình để xin đứng vào hàng ngũ chiến đấu.

Anh cho cha anh biết ý định từ bỏ vai trò kế vị ngôi báu mà người ta giao cho anh từ khi chào đời và muốn trở về nước, theo học trường võ bị Đà Lạt mới thành lập để trở thành sĩ quan quân đội quốc gia (của chính phủ Bảo Đại làm quốc trưởng bù nhìn).

Bảo Long từng có thời gian dài đăng lính trong cuộc chiến Algeria.

Bất ngờ trước ý định của con trai, cựu hoàng Bảo Đại ban đầu chối từ, chắc hẳn ông không muốn con trai ông làm vật hy sinh. Thấy Bảo Long tha thiết theo đuổi binh nghiệp hơn là làm chính trị, Bảo Đại cho con vào học trường võ bị Saint - Cyr, có tiếng hơn và... an toàn hơn. Ngoài ra ông thường nói: “Làm gì có giải pháp Bảo Đại mà chỉ có một giải pháp của người Pháp mà thôi!”. Trong lòng bực bội nhưng Bảo Long tuân lệnh cha, không trở lại Việt Nam.

Bảo Long bình thân chịu đựng cuộc sống khắc khổ trong quân ngũ, chan hoà với hai mươi bảy bạn đồng ngũ chung chạ trong một phòng.

Anh có thể rời bỏ trường bất kỳ lúc nào anh muốn. Nhưng anh ở lại. Kiêu hãnh trong bộ quân phục áo đỏ, mũ chùm lông, đặc trưng của học sinh quân Saint-Cyr, anh tham gia cuộc diễu binh ngày Quốc khánh Pháp 14/7/1955, đi qua quảng trường Champs-Élysées, anh đi ở hàng cuối của tiểu đoàn vì vóc dáng bé nhỏ.

Ông hoàng mất ngôi xin làm lính lê dương tham chiến ở châu Phi

Rõ ràng Bảo Long rất ít giống cha. Trong khi vẫn nói anh quynh luyện và khâm phục cha nhưng anh hết sức cố gắng để không giống cha. Tất cả những gì là kiêu căng, hợm hĩnh và tự mãn đều xa lạ đối với anh. Tính tình Bảo Long hướng về cái bi thảm còn cha anh, ngược lại, ham chơi, thích hưởng lạc.

Cuối năm 1956, sau hai năm học anh phải chọn một trường thực hành Năm học thực hành kết thúc, xa Saumur, xa bầy ngựa, anh nghĩ đến... cái chết. Một cái chết nhanh chóng, nếu có thể, phải là cái chết vẻ vang. Anh không vượt qua được nỗi đau mất nước và quên đi thất bại thảm hại của cha anh.

Hoàng tử Bảo Long.

Chàng thanh niên kế vị triều Nguyễn quyết định dứt khoát, tìm đến cái chết để khỏi phải đau khổ, chảm dứt chuỗi thất bại và bơ vơ trong thời niên thiếu của mình. Thay vì tự tử anh xin chuyển sang đội quân lê dương để đi chiến đấu ở Algérie. Anh nghĩ đó là cách chắc chắn nhất để không bao giờ phải nghĩ lại nữa và tự kết liễu đời mình nhanh nhất.

Phải gần ba tháng sau anh mới nhận được công văn chấp thuận của Bộ chiến tranh, trong khi ở Sài Gòn người ta đem hình nộm và ảnh chân dung của cha anh ra đốt và làm nhục

Khi biết quyết định của con, Bảo Đại cũng như Nam Phương “tôn trọng ý nguyện của con” không tìm cách làm thay đổi sự lựa chọn của con, tránh không gợi vấn đề và giữ im lặng, không bộc lộ cơn xúc động trước mặt con. Chắc hẳn Bảo Đại cảm thấy tổn thương vì con không nói thẳng với mình mà chỉ được vợ cho biết.

10 năm – khoảng thời gian phục vụ ở Algérie đã để lại trong anh một dư vị cay đắng. Một cảm giác ghê tởm. Đạo quân anh đã làm lạc phục vụ suốt mười năm, không để lại cho anh một kỷ niệm nào tốt đẹp. Anh đã mất thăng bằng về tinh thần và không tìm được chút hơi ấm tình người anh vẫn đòi hỏi một cách tuyệt vọng.

Bảo Đại và Hoàng Tộc

Sống ẩn dật lặng lẽ đến cuối đời, không vợ không con

Sau đó, Bảo Long rời quân đội làm việc trong một chi nhánh ngân hàng có hội sở giao dịch khá to và đẹp trên đại lộ Opéra. Ông là người có tài, có kinh nghiệm dày dặn trong việc làm cho tiền của mẹ ông sinh sôi. Ông phụ trách công việc đầu tư tiền của khách hàng ra nước ngoài, đem lại lợi ích cho họ.

Đến giờ ăn trưa, ông cũng dừng lại trước một quầy hàng có mái che do dự rồi bước vào mua một bánh mì kẹp thịt để ăn trưa như tất cả mọi người. Trái với cha ông, ông giàu có. Từ văn phòng ngân hàng, ông quản lý tài sản thừa kế của mẹ, quan tâm đến việc sinh lợi, giữ được đôi chút ổn định sau bao nhiêu bão tố.

Ông sống trong một căn hộ đẹp ở đường Marais. Chưa bao giờ lập gia đình, ông cũng không có con cái. Ông luôn luôn day dứt vì cuộc sống lưu vong. Cuộc sống nhiều tai tiếng của bố, suốt từ thời trị vì đến lúc sau này thân bại danh liệt lúc về già ở nước ngoài, lại còn tranh chấp kiện tụng giữa hai cha con chia nhau báu vật trong đó có hai quốc bảo là ấn và kiếm nhà Nguyễn xưa, khiến tâm trạng ông lúc nào cũng u uất, buồn phiền.

Trong đám tang Bảo Đại, Bảo Long, người đã được tấn phong kế vị ngai vàng từ năm 1936 đứng ở bên linh cữu. Nhưng khi tang lễ kết thúc, trong lúc tiếng đàn ống lớn của nhà thờ vang lên, ông không đi theo cùng đoàn

tang như truyền thống đòi hỏi, mà chỉ có “Hoàng hậu Thái Phương” đi sau linh cữu.

Bảo Long, gần như không muốn mọi người nhìn thấy, kín đáo bước ra khỏi nhà thờ bằng một cửa ngách. Cộng đồng người ở Paris không biết gì mấy về một ông hoàng bí ẩn, giữ kẽ.

Một cáo phó trên báo Le Monde (Pháp) cho biết Hoàng thái tử Bảo Long - con Vua Bảo Đại, đã qua đời vào ngày 28/7/2007 tại Bệnh viện Sens (Pháp), lễ an táng được tổ chức vào ngày 2/8, chỉ bao gồm những người thân thích của gia đình.

Theo Xa Lộ Pháp Luật

Nguyễn Phúc Bảo Long

Bách khoa toàn thư mở Wikipedia

Bảo Long

Thái tử Việt Nam

Thái tử Bảo Long thời trẻ

Thái tử Việt Nam

Tại vị [7 tháng 3 năm 1939](#) - [30 tháng 8 năm 1945](#)

Tiền nhiệm [Bảo Đại](#)

Kế nhiệm	<i>Không có. Chế độ quân chủ chấm dứt</i>
Thông tin chung	
Phối ngẫu	Isabel Ébey
Tên đầy đủ	Nguyễn Phúc Bảo Long
Hoàng tộc	Nhà Nguyễn
Thân phụ	Vua Bảo Đại
Thân mẫu	Nam Phương Hoàng hậu
Sinh	4 tháng 1 năm 1936 Huế, Việt Nam
Mất	28 tháng 7, 2007 (71 tuổi) Paris, Pháp
Nghề nghiệp	Quân nhân, nhân viên ngân hàng

Thái tử Nguyễn Phúc Bảo Long (chữ Hán: 阮福保隆; [4 tháng 1](#) năm [1936](#) - [28 tháng 7](#) năm [2007](#)) là **hoàng thái tử** cuối cùng của **Việt Nam**. Ông là con trai của Hoàng đế [Bảo Đại](#) và [Hoàng hậu Nam Phương](#). Ông có một em trai là hoàng tử [Bảo Thắng](#), ba cô em gái là [Công chúa Phương Mai](#), Công chúa [Phương Liên](#) và Công chúa [Phương Dung](#). Tất cả đều ở Pháp.

Mục lục

- ✦ [1 Thời trẻ](#)
- ✦ [2 Cuộc sống ở Pháp](#)
- ✦ [3 Lễ tang cuối đời](#)
- ✦ [4 Qua đời](#)
- ✦ [5 Hình ảnh công công](#)
- ✦ [6 Chú giải](#)
 - [6.1 Mục lục tham khảo](#)
- ✦ [7 Liên kết ngoài](#)

Thời trẻ

Hoàng tử Bảo Long lúc mới sinh

Bảo Long sinh đêm ngày 4 tháng 1 năm 1936 tại [điện Kiến Trung](#) trong [Đại nội Huế](#). Ngày [7 tháng 3](#) năm [1939](#), Bảo Long được phong [hoàng thái tử](#) khi mới 3 tuổi và bắt đầu học với nhà văn Ưng Quả, vị hoàng thân uyên bác thuộc phủ Tuy Lý Vương.

Người ta đồn rằng bà Nam Phương đã lén đem Bảo Long đi [rửa tội](#) và cho gia nhập [Công giáo](#), điều này khiến cho quan hệ giữa Nam Phương và bà Thái hậu Từ Cung, vốn là Phật tử, không thuận gì cho lắm, nên về sau khi Bảo Đại cưới thêm bà phi theo [Phật giáo](#) là Mộng Điệp, Thái hậu Từ Cung không phản đối gì hết^[1].

Bảo Long được thụ hưởng một nền giáo dục Pháp, khi Nam Phương hoàng hậu hay các quan trong triều muốn nói chuyện với Bảo Long cũng dùng [tiếng Pháp](#); ngoài ra từ nhỏ ông ít khi tham gia các nghi lễ Phật giáo mà dự những nghi lễ theo lối Tây phương và nói chuyện với các quan Tây^[2]. Vì lý do này nên mãi tới sau 1945, bằng nhiều cố gắng Bảo Long mới học thông thạo được tiếng Việt do trước ở trong nhà và sinh hoạt ông chỉ toàn nói tiếng Pháp^[3]. Sau ngày vua cha Bảo Đại thoái vị đánh dấu việc kết thúc [nhà Nguyễn](#), ông cùng các em theo hoàng hậu Nam Phương về [cung An Định](#) sống và học tại [trường Đồng Khánh](#) cùng với các gia đình binh dân^[3].

Năm 1947, [Chiến tranh Pháp-Việt](#) nổ ra, Nam Phương đem Bảo Long và các anh chị em đến [Thorenz](#) tại [Cannes](#), thuộc vùng biển [Côte d'Azur](#), [Pháp](#) sinh sống^[3].

Cuộc sống ở Pháp

Tuy nhà Nguyễn đã kết thúc nhưng cha mẹ của Bảo Long vẫn gửi ông đi đào tạo nhiều lĩnh vực khác nhau: ông học phổ thông ở Collège des Roches tại Massiacq, Paul. Tại đây, Bảo Long thích chơi, từng đòi mẹ mình mua cho xe tốt. Khoảng năm 1950, ông trở thành mục tiêu cho một vụ bắt cóc, nhờ sự can thiệp của chức trách địa phương ở Paul nên Bảo Long mới thoát nạn^[4]. Từ đó chính quyền sở tại luôn cho hẳn một toán an ninh bảo vệ Bảo Long, riêng Bảo Long thì ông không dám đi xe riêng nữa mà phải đổi xe luôn để phòng ngừa^[4].

Sau khi học xong phổ thông ở Collège des Roches, ông theo học khoa học chính trị ở [Lycée Condorcet](#), [Paris](#)^{[3][4]}. Khi đang học vì đang mang quốc tịch Pháp, Bảo Long được gọi nhập ngũ vào [quân đội Pháp](#)^[4]. Năm 1953, Bảo Long được phong Hoàng Thái tử để chuẩn bị kế thừa chức vị khi Bảo Đại tạ thế. Cũng trong thời gian này, nữ hoàng [Elizabeth II của Anh](#) lên ngôi, ông có sang [Luân Đôn](#) dự lễ^[5]. Năm 18 tuổi, Bảo Long

định về [Việt Nam](#) học ở trường [Võ bị Đà Lat](#) thì bị [Ngô Đình Diệm](#) ngăn lại. Tuy vậy, Bảo Đại vẫn cho ông bận quân phục Ngự lâm Việt Nam và đeo hàm [đại tá](#) để chụp hình phát hành trên tem năm 1953^[5]. Không về Việt Nam được, Bảo Long phải theo học quân sự ở [trường Saint-Cyr](#) tại [Pháp](#) và ký binh [Cadre Noir](#) tại Saumur (hay *École nationale d'équitation*). Trong suốt những năm học hành, Bảo Long luôn tỏ ra một người thông minh, chăm chỉ, nghiêm túc và tốt nghiệp với cấp bậc chuẩn úy^[3].

Sau ngày tốt nghiệp ông gặp một biến cố lớn, Bảo Đại bị Ngô Đình Diệm phế truất, tài sản riêng của cha ông ở cả Pháp và Việt Nam bị chính quyền Ngô Đình Diệm tịch thu^[3]. Bảo Long trở thành một người sống [lưu vong](#), giấy tờ duy nhất còn giá trị mà ông có là hội chiếu ngoại giao cho công dân [Liên hiệp Pháp](#). [Quân đội Pháp](#) không công nhận ông là sĩ quan Pháp mà chỉ là một sĩ quan ngoại quốc. Phần ướat, ông gia đđng lính [Lê đưong Pháp](#), chiến đđu ở [Algérie](#) với mục đđch tìm lấy cái chết ở chiến trường. Tại chiến trường, ông chỉ huy một chiến xa trinh sát EBR (*Engin blindé de reconnaissance*), và trong quá trình chiến đđu đđợc quân đđoi trao tặng hai huy chương^[6], đđợc phong Trung tá Danh dự của Trung đđoàn Ngự lâm Quân và Đđại tá Danh dự của Vệ Binh Hoàng Gia ^[7].

Việc một hoàng thái tử đi lính nước ngoài này của ông đđã gây nên những lời phê phán từ Nguyễn Phước tộc và nhiều người Việt khác^[3]. Mười năm sau, Bảo Long đđợc giải ngũ nhưng ông vẫn tỏ ý muốn ở lại đđể chết trên chiến trường^[6]. Sau đđó, ông theo học ngành Luật và Khoa học Chính trị tại Paris và rồi đi làm cho một [ngân hàng](#) của gia đđình bên ngoại, rồi ông sống lặng lặ, không đđính đđến việc chính trị^{[3][7]}. Tuy nhiên, ông đđã từng cộng tác với Hoàng Tử Bảo Vàng (con của vua [Duy Tân](#)) trong nhiều dự án về từ thiện, giáo dục và văn hóa cho người Việt Nam ^[7].

Lặng lặ cuối đđời

Bảo Long trong một cuộc chiêu đđãi tại Paris, khoảng năm 1997

Bảo Long không kết hôn, chỉ có một thời gian ông sinh sống với một cô gái Pháp, đđã có con riêng, tên là Isabel Ébey, tới ngày bà này mất, từ đđó ông không còn quan hệ tình cảm với ai nữa^[3]. Cũng thời gian này, Bảo Long một phần vì ăn chơi, một phần vì sợ bảo vật của [nhà Nguyễn](#) bị lọt vào tay người nước ngoài nên ông lấy hết các tài sản còn đđợc thừa kế từ cha mình^[8].

Theo lời kể của Nguyễn Đắc Xuân, tại Pháp, ông Bảo Long cũng phản đối với việc Bảo Đại kết hôn với một người phụ nữ Pháp tên Monique Baudot, rồi ông giữ luôn toàn bộ các bảo vật của nhà Nguyễn, thậm chí đến lúc Bảo Đại viết cuốn hồi ký *Con rồng An Nam* muốn mượn cái quốc ấn để làm minh họa, Bảo Long cũng giữ tiết không đưa^[8]. Từ đó ông và cha mình không có liên lạc với nhau mấy nữa^[8]. Điều này cũng khiến cho mối quan hệ của ông với bà mẹ kế không thuận hảo cho lắm, nên khi Cựu hoàng qua đời (1997), trong tang lễ ông đã bị bà Monique làm khó dễ^[3]. Tuy nhiên ông không tranh chấp quyền thừa kế với bà Monique^[3].

Một thời gian ngắn sau, không hiểu sao Bảo Long lấy nhiều thứ trong những gì mình thừa kế sau khi bà Nam Phương qua đời để đem ra phát mãi. Theo Nguyễn Đắc Xuân, tính ra hơn 306 món kim cổ của nhà Nguyễn và Việt Nam, thậm chí có tin đồn ông tính bán luôn cặp bảo kiếm của Bảo Đại và cả cái Nguyễn Triều Quốc Ấn Chi Bảo^[9]. Tuy nhiên, có thông tin nêu lên một số điểm nghi vấn với bài viết của Nguyễn Đức Xuân, và cho biết quốc ấn (nặng khoảng 10 kg vàng) và quốc kiếm của vua Bảo Đại, trao lại cho [Trần Huy Liệu](#), Trưởng đoàn Đại biểu chính phủ [Việt Nam Dân chủ Cộng hòa](#) vào năm 1945^{[10][11]} đã bị mất trộm tại viện bảo tàng Việt Nam và thất lạc^[12]

Lần cuối ông được ghi nhận xuất hiện nơi công cộng là vào năm 1997, tại lễ cầu siêu cho cựu hoàng Bảo Đại và mẹ là hoàng hậu Nam Phương ở [Vincennes \(Paris\)](#)^[3].

Qua đời

Bảo Long qua đời tại [Bệnh viện Sens](#) năm 2007, hưởng thọ 71 tuổi. Ông từ trần sau cha ông là vua [Bảo Đại](#) gần đúng 10 năm ([31 tháng 7 năm 1997](#)).

Ông không có người thừa kế, nên người em út của ông là [hoàng tử Bảo Thắng](#) (sinh 1943) được tiếp nhận tất cả tài sản và những bảo vật của triều Nguyễn do Bảo Long giữ từ sau ngày mẹ ông là hoàng hậu Nam Phương qua đời ([1963](#)) đến nay.

Hình ảnh công cộng

Sân vận động Huế ([sân Tự Do](#)) trước mang tên Bảo Long vì nó cũng khánh thành cùng dịp vị hoàng thái tử này ra đời^[3].

Triều đình Huế hằng năm vào ngày sinh của Bảo Long đều tổ chức lễ Thiên Xuân mừng sinh nhật rất long trọng^[3].

Khoảng năm 1953, hệ thống bưu chính của [Quốc gia Việt Nam](#) có cho in một bộ tem với hình ảnh người trên tem thư là Bảo Long, nó gồm có hai bộ: một bộ Bảo Long mặc áo dài và một bộ mặc quân phục Ngự Lâm Việt Nam^[3].

Nguyễn Phúc Bảo Long trên tem thư (bộ mặc áo dài)

Nguyễn Phúc Bảo Long trên tem thư (bộ mặc quân phục)

Chú giải

1. [^ Phan Thứ Lan 2008](#), tr. 73-74
2. [^ Phan Thứ Lan 2008](#), tr. 75
3. [^ h i k t Nguyễn Đắc Xuân 2007](#)
4. [^ a á á b Phan Thứ Lan 2008](#), tr. 76
5. [^ a á á Phan Thứ Lang 2008](#), tr. 77
6. [^ a á á Phan Thứ Lang 2008](#), tr. 78
7. [^ a á á HD Hoàng Tộc tổ chức cầu siêu cho Hoàng Tử Bảo Long](#)
8. [^ a á á Phan Thứ Lang 2008](#), tr. 79
9. [^ Phan Thứ Lan 2008](#), tr. 80-81
10. [^ Hồi ký Trần Huy Liệu](#), tr 370
11. [^ Chuyên thoả vì của vua Bảo Đại qua lời kể Huy Cận](#)
12. [^ Báo Văn nghệ số 44, ngày 29/10/2005](#), tác giả Nhật Trang nêu lên một số điểm nghi vấn, trong bài viết của tác giả Nguyễn Đắc Xuân. Dẫn lại tại [\[1\]](#)

Mục lục tham khảo

Phan Thứ Lang (2008), *Những câu chuyện về cuộc đời Nam Phương - hoàng hậu cuối cùng triều Nguyễn*, Nhà xuất bản Văn Nghệ

- ♦ Nguyễn Đắc Xuân (2007), [Bảo Long - Hoàng thái tử cuối cùng thời quân chủ VN, VTC](#), truy cập 17 tháng 12 năm 2008

Liên kết ngoài

- ♦ [Bảo Long - Hoàng thái tử cuối cùng thời quân chủ VN](#)
- ♦ [Hoàng thái tử Bảo Long qua đời](#)

Nguyễn Phúc Bảo Long

Nhà Nguyễn

Tước hiệu

Tiền vị:
Bảo Đại

Hoàng Thái tử Việt Nam
1939–1945

Kế vị
Không
Vương triều kết thúc

Tước hiệu thừa kế trên danh nghĩa

— DANH NGHĨA —

Hoàng đế Việt Nam

Tiền vị:
Bảo Đại

30 tháng 7 năm 1997 – 28 tháng 7
năm 2007

Lý do không thể nối ngôi:
Đế quốc kết thúc năm 1945

Kế vị
Bảo Thắng

Nguồn:http://vi.wikipedia.org/wiki/Nguy%E1%BB%85n_Ph%C3%BAC_B%E1%BA%A3o_Long

Tổng hợp: **Lê-Thụy-Chi**

Ngày 12/3/4894 - Ất M ùi (30/4/2015)

www.vietnamvanhien.org

vietnamvanhien.net